

Udskrift af dombogen

DOM

Afsagt den 29. oktober 2009 i sag nr. BS 1-940/2008:

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
mod
Patientskadeankenævnet
Vimmelskaftet 43,2.
1161 København K

Påstande

Under denne sag, der er anlagt den 19. maj 2008, og hvor dommen i medfør af retsplejelovens § 218 a, stk. 2, affattes uden fuldstændig sagsfremstilling, har sagsøgeren, [REDACTED] nedlagt påstand om, at sagsøgte, Patientskadeankenævnet, tilpligtes at anerkende, at [REDACTED] i anledning af den anerkendte behandlingsskade på [REDACTED] Sygehus den 1. februar 2000 er berettiget til erstatning for tab af erhvervsevne svarende til et erhvervsevnetab på principalt 100%, subsidiært et af retten nærmere fastsat erhvervsevnetab over 65%.

Sagsøgte har nedlagt påstand om frifindelse.

Procedure

Sagsøgeren har gjort gældende, at den ved fejlbehandlingen forvoldte patientskade har medført, at sagsøgeren er uden resterhvervsevne, jf. erstatningsansvarslovens § 5, stk. 1. Sagsøgeren havde ikke forudbestående lidelser af nogen art, hvilket ej heller er bestridt, og havde på stationærtidspunktet ingen udsigt til at blive arbejdsdygtig igen. I over 5 år efter stationærtidspunktet har sagsøgeren ikke været arbejdsdygtig i noget som helst omfang. I de nu 9 år, der er forløbet siden fejlbehandlingen, er sagsøgeren ubestridt ikke søgt arbejdsprøvet. Erhvervsevnetabet skal fastsættes efter en konkret vurdering af, om der er en realistisk udsigt til, at sagsøgeren vil kunne komme tilbage på arbejdsmarkedet, hvilket ikke er tilfældet. Ved fastsættelsen af erhvervsevnetabet skal der i overensstemmelse med praksis tages hensyn til forholdene på afgørelsestidspunktet. Der er ikke som påbudt af officialmaksimen og den almindelige forvaltningsret foretaget en fyldestgørende sagsoplysning i det administrative sagsforløb. Det bemærkes herved, at sagsøgte traf afgørelse om sagsøgerens erhvervsevnetab, uden at den herfor nødvendige erhvervsprognoseforudsætning tog afsæt i en fagkyndig undersøgelse af sagsøgeren personligt. Sagsøgte havde intet grundlag for at

se bort fra, at ingen af de fagkyndige, der rent faktisk gennem årene undersøgte sagsøgeren, anviste, at sagsøgeren havde en resterhvervsevne. Som følge af den manglende relevante sagsoplysning havde sagsøgte ej heile grundlag for at se bort fra, at sagsøgeren af den stedlige kommune var blevet tilkendt højeste førtidspension. Sagsøgte har hverken i sin afgørelse eller under skriftvekslingen specificeret, hvilken form for konkret beskæftigelse man mener, sagsøgeren har resterhvervsevne i forhold til.

Sagsøgte har gjort gældende, at der ikke er grundlag for at tilsidesætte Patientskadeankenævnets afgørelse af 29. november 2007 (bilag 4), hvorved sagsøgerens erhvervsevnetab som følge af en patientskade blev fastsat til 65%. Patientskadeankenævnet har ved sin afgørelse inddraget samtlige relevante oplysninger, herunder lægefaglige oplysninger, og har på den baggrund foretaget et korrekt skøn over sagsøgerens erhvervsevnetab. Patientskadeankenævnet har lagt vægt på, at sagsøgerens gener i form af en smertetilstand, der bestod af en blanding af neurogene og viscerale (de indre organer) smerter, ikke havde ændret sig siden hendes første henvendelse på Rigshospitalets smerteklinik den 23. oktober 2000 (bilag 5). Smerteme er beskrevet på tilsvarende vis i overlæge [redacted] udtalelse af 25. september 2006 (bilag E). Ligeledes er smerteme beskrevet på tilsvarende vis i den under sagen indhentede speciallægeerklæring udarbejdet af speciallæge [redacted] (bilag 12). Det fremgår i øvrigt af speciallæge [redacted] erklæring, at sagsøgerens forhold i alle praktiske formål er uændrede i forhold til det tidligere beskrevne. Der er således ikke grundlag for at fastslå, at Patientskadeankenævnet har truffet afgørelse på et urigtigt grundlag. Der er ikke af sagsøgeren fremlagt nye oplysninger om eller dokumenteret væsentlige forhold, som ikke også indgik i grundlaget for Patientskadeankenævnets afgørelse. Det må i den forbindelse tages i betragtning, at Patientskadeankenævnet på grund af sin sammensætning, der bl.a. omfatter medlemmer med lægevidenskabelig baggrund, bmg. af speciallægekonsulenter ved afgørelse og behandlingen af et stort antal sager har en særlig erfaring i at bedømme sager, herunder om udmåling af erstatning, efter patientforsikringsloven. Der skal derfor være et sikkert grundlag for at tilsidesætte afgørelsen. Sagsøgeren har ikke ført bevis for, at der foreligger et sådant grundlag. Det må endvidere tillægges væsentlig betydning, at Arbejdsskadestyrelsen ved sin udtalelse af 18. september 2007 (bilag 3) ligeledes har vurderet sagsøgerens erhvervsevnetab som følge af patientskaden til 65%. At det i enkelte af de fremlagte speciallægeerklæringer er vurderet, at sagsøgerens erhvervsevne er reduceret med mere end 65%, giver ikke grundlag for at tilsidesætte Patientskadeankenævnets afgørelse. Patientskadeankenævnet har inddraget disse vurderinger i afgørelsen, uden at det har givet anledning til at fastsætte en højere erhvervsevnetabsprocent. Det ligger ikke inden for den enkelte speciallæges kompetence at udtale sig om størrelsen af et givent erhvervsevnetab, idet fastlæggelsen heraf ikke udelukkende bygger på en lægelig vurdering, men tillige kræver et indgående kendskab til arbejdsmarkedet. Patientskadeankenævnet er derfor ikke blot berettiget, men også forpligtet til at foretage en selvstændig bedømmelse og kan ikke i bedømmelsen lægge en udelukkende lægelig vurdering til grund. For så vidt angår

Helsing Kommunes afgørelse af 30. januar 2007 om at tilkende sagsøgeren højeste førtidspension (bilag 8), har Patientskadeankenævnet inddraget dette forhold i afgørelsen. Patientskadeankenævnet er imidlertid ikke bundet af pensionsmyndighedernes afgørelser om førtidspension, når ankenævnet træffer afgørelser om erhvervsevnetab efter patientforsikringsloven, jf. U 1996.1167 H og U 2004.2444 H.

Rettens begrundelse og resultat

Den 29. november 2007 tiltrådte Patientskadeankenævnet patientforsikringens afgørelse af 24. marts 2006, hvorefter sagsøgerens erhvervsevne er nedsat med 65% som følge af patientskaden.

Patientskadeankenævnets afgørelse beror på et konkret skøn under inddragelse af de foreliggende relevante oplysninger, og tilsidesættelse af skønnet forudsætter dokumentation for, at skønnet er baseret på et forkert eller utilstrækkeligt grundlag, eller at resultatet er åbenbart forkert.

Der er ved bevisførelsen, herunder speciallægeerklæringen af 7. september 2009 fra overlæge, dr. med. [REDACTED] ikke påvist omstændigheder, som giver holdepunkter for at antage, at det af Patientskadeankenævnet udøvede skøn er baseret på forkerte eller utilstrækkelige oplysninger.

På baggrund af de for retten fremlagte oplysninger og erklæringer, som stemmer godt med sagsøgerens egen forklaring og fremtræden for retten, findes der ikke belæg for at skønne, at sagsøgeren har nogen resterhvervsevne, hvilket også er konklusionen i kommunens afgørelse af 2. februar 2007 om tildeling af højeste førtidspension. Der findes heller ikke belæg for en antagelse om, at sagsøgerens manglende erhvervsevne kan have nogen anden begrundelse end de skader, der beror på behandlingsfejlen på [REDACTED] Sygehus. Efter bevisførelsen lægges det herefter til grund, at det af Arbejds-skadestyrrelsen udøvede og af Patientskadeankenævnet tiltrådte skøn er åbenbart urigtigt.

Med den begrundelse tilsidesættes Patientskadeankenævnets afgørelse, og sagsøgerens principale påstand tages til følge.

Efter sagens omfang, forløb og udfald betaler Patientskadeankenævnet sagsomkostninger til [REDACTED] med 86.500 kr. Heri indgår 4.000 kr. til dækning af rets- og domsforhandlingsafgift og 7.500 kr. til dækning af udgift til tilvejebringelse af speciallægeerklæring, mens det resterende beløb dækker udgift til advokatbistand.

Thi kendes for ret:

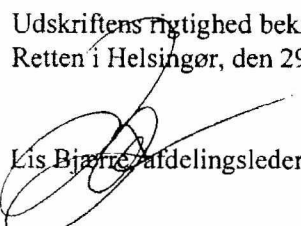
Patientskadeankenævnet tilpligtes at anerkende, at [REDACTED] i anledning af den anerkendte behandlingsskade på [REDACTED] Sygehus den 1. februar 2000 er berettiget til erstatning for tab af erhvervsevne svarende til

et erhvervsevnetab på 100%.

Inden 14 dage betaler Patientskadeankenævnet sagsomkostninger til [REDACTED]
[REDACTED] med 86.500 kr.

Ida-Louise Apostoli
dommer

Udskriftens rigtighed bekræftes.
Retten i Helsingør, den 29. oktober 2009.

Lis Bjørn, afdelingsleder